

Č. 4092.

Státní úředníci. — Školství: * I pro kvesturní úředníky vysokých škol platí při propočtení služební doby zásada odpočtu čekatelského roku.

(Nález ze dne 7. listopadu 1924 č. 19.548.)

Věc: Bohumír K. v Praze proti ministerstvu školství a národní osvěty o propočtení služebních let.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l konal ode dne 14. října 1908 do dne 31. ledna 1920 službu u berních úřadů, posléze v Ž. jakožto berní asistent. Ode dne 19. ledna 1920 přešel do služeb kvestury... university. Jeho přihlášku za účelem propočítání celkové služební doby vyřídila zsp v ten rozum, že mu přiznala požitky 2. platového stupně IX. třídy a to na tom základě, že od celkové započítatelné doby odečtla čas 1 roku jako čekatelského. St-lův rekurs proti tomu podaný a uplatňující, že u kvesturních úředníků není čekatelská doba zavedena, zamítlo min. škol. nař. rozhodnutím. Rozhodnutí ve svém odůvodnění dovolává se ustanovení § 1, 2. odst. čl. V. zák. ze 7. října 1919 č. 541 Sb. a §§ 3 i 19 vl. nař. ze 22. prosince 1920 č. 666 Sb., ježto není rozhodnou okolnost, zda čekatelská doba jest výslovně zavedena u konkrétního úřadu, nýbrž zda jest zavedena v příslušné skupině úřednické. Jednoroční doba čekatelská jest pak obecně zavedena po rozumu § 56 zák. z 25. ledna 1914 č. 15 ř. z., změněného § 1, odst. 2. čl. V. zák. ze 7. října 1919, č. 541 Sb. u kategorií úřednických zařazených do skupiny C státních úředníků.

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami:

Zákon ze 16. ledna č. 39 Sb. o právním postavení úředníků v kancelářích vysokých škol čsl. stanoví v § 1, že k službě v kancelářích vysokých škol ustanovují se úředníci, kromě jiných, kvesturní (se vzděláním středoškolským), tituly a systemisaci míst provede vláda nařízením. Podle § 6 kvesturní úředníci musí se vykázati, že vykonali kromě zkoušky dospělosti na střední škole, zkoušku ze státního účetnictví nebo praktickou zkoušku z oboru služby účetní a pokladniční. Podle § 11 provedení zák. přísluší min. škol. Na základě uvedeného zák. a k jeho provedení vydáno bylo vl. nař. z 3. srpna 1920, č. 475 Sb., jehož § 1 v druhém odstavci zařazuje aktuárské, kvesturní a kancelářské úředníky vysokoškolských kanceláří do skupiny C a prohlašuje, že se tím doplňuje, po případě mění ustanovení § 1, odst. 3 nař. veškerého min. z 1. února 1914 č. 34 ř. z.

Stanoví se tedy takto výjimka z posléze zmíněného nařízení, vydaného k § 52 služ. pragmatiky státních zaměstnanců z 25. ledna 1914 č. 15 ř. z. (ve příčině časového postupu) a tím zároveň potvrzuje se zásadní působnost služ. pragmatiky ohledně zaměstnanců vysokoškolských kanceláří. Nemůže býti tedy pochybnosti o tom, že zmínění zaměstnanci vysokoškolských kanceláří jsou státními zaměstnanci, jaké má na mysli jak zákon ze 7. října 1919, č. 541 Sb., tak zákon z 9. dubna 1920, č. 222 Sb., a to pragmatikálními státními úředníky, na něž se vztahuje § 1 posléze zmíněného zák. a jejichž celková služební

doba propočítává se tudíž podle čekatelské doby a podle lhůt časového postupu stanovených zákonem č. 541/1919. Článek V. (§ 1) zák. 541/19 stanoví, méně příslušné předpisy služ. pragmatiky, čekatelskou lhůtu, po níž nastane jmenování úředníkem (§ 56 služ. pragm.) na 1 rok. Ježto pro kvesturní úředníky vysokoškolských kancelářů není stanoveno stran čekatelské lhůty výjimky, platí i ohledně nich svrchu vytčené pravidlo o existenci jednorocní čekatelské lhůty a sluší — bez ohledu na to, zda-li snad v služební praxi od čekatelské lhůty bylo upouštěno a byli jmenováni definitivními dříve — podle §§ 1 a 19 prov. nař. č. 666/20 po právu i ohledně kvesturních úředníků, provésti propočet se srážkou čekatelské doby jednorocní tak, jak úřad propočet u st-le skutečně provedl.

Jest tedy především bezdůvodna námitka stížnosti, že prý st-l ze zcela speciálního zák. č. 39/1920, neznajícího čekatelské doby a platného již před účinností zák. č. 222/20, nabyt určitých práv, která mu nemohou býti odňata, nebo podle toho, co svrchu bylo dovozeno, st-l jakožto kvesturní úředník podléhal předpisům služ. pragmatiky státních zaměstnanců, zák. 541/19 a též norem o propočítání let, pokud platí pro pragmatikální státní úředníky.

Ježto rozhodným jest jedině stav zákona v otázce propočtu a nikoli případná pro zaměstnance vysokoškolských kancelářů výhodnější praxe služební, jest pro způsob propočtu bezvýznamným i tvrzení stížnosti, že na universitní kvestuře nebyli nikdy přijímáni praktikanti a že také žádného místa praktikantského tam nebylo a dosud není systemisováno. — —

Č. 4093.

Státní zaměstnanci: * Úmysl vstoupiti do státní služby ve smyslu § 8 zák. č. 230/1920 může býti projeven i jiným způsobem než písemnou žádostí.

(Nález ze dne 7. listopadu 1924 č. 20.393/23.)

V ě c: Adolf H. v Praze proti ministerstvu školství a národní osvěty o přiznání výhod podle zákona ze 7. dubna 1920 č. 230 Sb.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Rozhodnutím z 20. března 1923 nevyhověl žal. úřad žádosti st-le, pokladničního asistenta vysoké školy technické v P. za přiznání výhod dle zák. ze 7. dubna 1920 č. 230 Sb. (započtení válečných let do služební doby) a odůvodnilo svůj zamítavý výrok tím, že žadatel neprokázal, že se od složení zkoušky dospělosti (10. července 1912) až do nastoupení služby vojenské (1. října 1913) písemně ucházel o místo ve státní službě.

O stížnosti, vytýkající nesprávné právní posouzení, uvažoval nss takto:

Zákon č. 230/1920 přiznává v § 8 státním zaměstnancům skupiny A — C služ. pragmatiky, kteří nabyvše ustanovené kvalifikace, nemohli se pro výkon válečné služby vojenské ucházeti o přijetí do praxe u stát-